

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010014
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2022, o odvolaní obžalovaného J. T. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/3/2022 zo dňa 23.3.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/3/2022 zo dňa 23.3.2022 v časti - vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a pri nezmenenom výroku o ochrannom opatrení - ochrannom liečení

obžalovaného J. T., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom S. X., okres N., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Ružomberok

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. n a s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného J. T. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. r u š í vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021 zo dňa 17.2.2021, právoplatný dňa 9.3.2021, ktorým bol obžalovaný J. T. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok rozsudkom, sp.zn. 8T/3/2022 zo dňa 23.3.2022 uznal obžalovaného J. T. vinným v bode 1) zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.

1, ods. 2 Tr. zák. a v bode 2) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1) dňa 18.2.2021 o 02.52 hod. počas toho ako J. J. vykonával výber finančnej hotovosti s využitím platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX vydanéj k jeho osobnému účtu z bankomatu Y. Y., a.s. umiestneného pri predajni COOP Jednota na ul. Kačkova v Likavke, silou ho odstrčil od tohto bankomatu, následkom čoho poškodený spadol na zem a J. T., ktorý bol v tom čase pod vplyvom alkoholu, vybral z bankomatu platobnú kartu a ušiel s ňou smerom na ulicu Podhora v Ružomberku, kde s využitím predmetnej karty poznajúc PIN, nakoľko poškodeného pri skoršom výbere peňazí sledoval, v čase o 02.57 hod. vykonal z bankomatu A. U. výber sumy 100,-Eur, následne pokračoval po ulici Podhora v Ružomberku a z bankomatu Y. Y. a.s. umiestneného na budove tržnice postupne uskutočnil výbery finančných prostriedkov vo výške 500,-Eur o 03.04 hod., 600,- Eur o 03.05 hod. a 20,- Eur o 03.12 hod., čím spôsobil poškodenému J. J., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, T., škodu vo výške 1.220,-Eur,

2) dňa 28.12.2020 v čase okolo 22.00 hod. z priestorov predajne Benzina na ul. Zarevúca 1 v Ružomberku pod vplyvom alkoholu odcudzil fľašu vína zn. Veltínske zelené s objemom 0,75 l a 3 ks bagety zn. FEKO tak, že si víno vložil za pás nohavíc a bagety pod bundu, pričom následne vyšiel z predajne bez toho, aby za tento tovar zaplatil, čím podnikateľskému subjektu H. J. JUMA Slovensko so sídlom Žilina, Budatín, Dolná 374/18, IČO 35291061, spôsobil škodu vo výške 11,76 Eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 4.12.2020 bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku postihnutý blokovou pokutou za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pretože uvedeného dňa sa v predajni OD Tesco na ul. Podhora 1306/51 v Ružomberku dopustil drobnej krádeže tovaru v hodnote 22,83 Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti uložil obžalovanému J. T. podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021 zo dňa 17.2.2021, právoplatný dňa 9.3.2021, ktorým bol obžalovanému J. T. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 23.3.2022 zahlásili odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní tak obžalovaný J. T., ako aj prokurátor, ktorý odvolanie podal proti výroku o treste.

Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 20.5.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24.5.2022, a to nasledovne:

Obžalovaný odvolanie podáva proti výroku o treste, vo svoj prospech, ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému výroku predchádzalo.

Odvolaním napadnutý rozsudok považuje obžalovaný vo výroku o treste za nesprávny, pretože vychádza z nesprávnej aplikácie základných zásad ukladania sankcií.

Obžalovaný v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní konzistentne priznal spáchanie skutkov, tieto úprimne oľutoval a už v prípravnom konaní prejavil záujem o konanie o dohode o vine a treste. Keďže obžalovanému hrozil vysoký trest, mal záujem o využitie § 39 ods. 2 v spojení s § 39 ods. 4 Tr. zák. Z výroku o treste napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd pri rozhodovaní o treste súčasne aplikoval § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste však napriek včasnému priznaniu obžalovaného a záujem o dohodu o vine a treste neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a v odôvodnení rozsudku neposkytol obžalovanému ani základnú odpoveď, z akého dôvodu tieto ustanovenia nepoužil. Pritom základným zmyslom a účelom konania o dohode o vine a treste je, z pohľadu obžalovaného, pri jeho priznaní zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný si uvedomuje, že na zníženie nie je právny

nárok, no v rozsudku absentuje akékoľvek zdôvodnenie, prečo súd pri ukladaní trestu nevyužil citované ustanovenie.

Ďalšie námietky obžalovaného ohľadne uloženia trestu obžalovanému sa týkajú súčasnej aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., ktorá je podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. vylúčená. Ide o zákaz tzv. dvojitého zvýšenia, ktoré ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. zakazuje. K použitiu týchto ustanovení navyše došlo za situácie, keď obžalovaný v čase rozhodovania okresného súdu vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021 vo výmere 12 mesiacov (koniec trestu pripadol na 5.4.2022) a následne obžalovaný aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky uložený trestným rozkazom toho istého súdu, sp.zn. 8T/10/2018. Dokopy uložené tresty prekračujú hornú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorý je predmetom prejednávanej veci. Koniec trestu pre obžalovaného pripadá na december 2029. Pokiaľ má obžalovaný spolu vykonávať tak dlhý trest, je na mieste vykonať dokazovanie, týkajúce sa prognózy jeho nápravy a budúceho vývoja správania sa obžalovaného.

Podľa názoru obžalovaného je uložený trest neprimeraný, nenapĺňa požiadavku spravodlivosti a výrok o treste nezodpovedá základným zásadám pre ukládanie trestov, ktoré mali byť správne použité. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov nepovažuje obžalovaný za zodpovedajúci zákonným kritériám a za spravodlivý a primeraný vo vzťahu k spáchaným skutkom. Obžalovaný tvrdí, že prvostupňový súd v otázke uloženia trestu nevykonal dokazovanie v takom rozsahu, ako bolo potrebné, vôbec sa nevysporiadal s otázkou, prečo nedošlo k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a odôvodnenie výšky trestu je obsiahnuté iba v dvoch krátkych odsekoch rozsudku. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepostupoval súladne s hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. Rovnako ako pre výrok o vine, aj pre výrok o treste platí § 168 Tr. por. Z odôvodnenia výroku o treste musia byť zrejme i právne úvahy, ktorými sa prvostupňový súd spravoval a musia byť vyhodnotené všetky rozhodujúce okolnosti; takéto úvahy však v napadnutom rozsudku chýbajú.

Pri ukladaní trestov treba súčasne vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti 2 princípov a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Napriek tomu, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom, je trestom uloženým v rozpätí zákonom určenej trestnej sadzby, tento trest sa nejaví ako spravodlivý a primeraný. Pri rozhodovaní o treste nemožno postupovať izolovane a bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri rozhodovaní o treste povinný zohľadniť. Obžalovaný bol síce v minulosti niekoľkokrát odsúdený, no nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý obžalovaný aktuálne vykonáva, spolu s uloženým trestom podľa napadnutého rozsudku, ktorý obžalovaný následne nastúpi, znamenajú pre mladého, produktívneho človeka s vyhlídkou pre partnerský život a možnosť začlenenia sa do spoločenských komunít akoby sociálnu smrť. Preto je namieste konštatovať, že trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby je na nápravu obžalovaného dostatočným a uložený trest vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov na ochranu spoločnosti nie je potrebný.

Obžalovaný namieta aj postup prvostupňového súdu po vyhlásení rozsudku. Súd po vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku namiesto prokurátorky dotazoval ako prvého obžalovaného, či využije svoje právo na podanie odvolania. Po vyjadrení obžalovaného, že podáva odvolanie, súd následne rovnakou otázkou dotazoval prokurátorku, ktorá sa po vyjadrení obžalovaného, že podáva odvolanie, tiež vyjadrila, že podáva odvolanie v jeho neprospech. Takýto postup prvostupňového súdu považuje obžalovaný za zásah do jeho procesných práv, ktorý mal za následok zhoršenie jeho postavenia. Pokiaľ by súd totiž postupoval správne a najprv by s otázkou o odvolaní dotazoval prokurátorku, obžalovaný by aj podľa jej vyjadrenia zvolil ďalší postup a mohol si napr. ponechať čas na rozmyslenie. Keďže ale tento postup nebol rešpektovaný, prokurátorka, po vyjadrení obžalovaného, že podáva odvolanie, tiež zahlásila odvolanie v neprospech obžalovaného, čím sa jeho postavenie v odvolacom konaní môže zhoršiť a premietnuť sa do prísnejšieho trestu, ktorý by mu nehrozil v prípade dodržania správneho procesného postupu.

Obžalovaný preto, prostredníctvom svojho obhajcu navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom v osobitnej časti.

Prokurátor zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním zo dňa 9.5.2022, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 10.5.2022, a to nasledovne:

Primárne poukazuje na § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa ktorého, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z rozsudku je zrejmé, že súd ukladal trest s použitím ustanovení § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., pričom aplikáciu uvedených ustanovení Trestného zákona považuje za zákonnú a správnu. Súd skonštatoval, že individuálna trestná sadzba s využitím uvedených ustanovení Trestného zákona sa pohybuje v rozmedzí 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. S takýmto záverom nie je možné súhlasiť, pri korektnom použití uvedených ustanovení mal súd dospieť k individuálnej trestnej sadzbe pre obžalovaného v rozpätí 4 roky 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov.

Má za to, že súd pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávne upravenej individuálnej sadzby a súčasne nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti taxatívne uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák. a to najmä osobu páchatela a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný J. T. bol doposiaľ 17-krát súdom trestaný prevažne za majetkovú a násilnú trestnú činnosť, pričom prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v krátkej dobe po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Zastáva názor, že trest uložený pri spodnej hranici individualizovanej trestnej sadzby neodzrkadľuje počet a charakter spáchaných trestných činov, ani možnosti nápravy a pomery obžalovaného. Pri hodnotení osoby obžalovaného je nutné zohľadniť fakt, že sa jedná o recidivistu, na ktorého doposiaľ uložené tresty nemali žiadny prevýchovný účinok. Je presvedčený, že pri úvahách o treste za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného má prevážiť represívny účel trestu a potreba ochrany spoločnosti pred jeho osobou. Ak súd pri hodnotení osoby obžalovaného správne dospel k záveru, že doterajšie odsúdenia u neho dostatočne nesplnili výchovnú funkciu a do popredia vystupuje ochrana spoločnosti, spravodlivým a primeraným trestom za spáchané skutky by mal byť trest uložený s náležitým využitím rozpätia zvýšenej trestnej sadzby a to minimálne v jej polovici.

Z uvedených dôvodov navrhuje, aby krajský súd z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. nech krajský súd sám obžalovanému uloží spravodlivý a primeraný trest za spáchané trestné činy.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 20.5.2022, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 24.5.2022 takto :

V rámci konania o dohode o vine a treste okresná prokuratúra dňa 30.11.2021 navrhovala obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 2 mesiace. Takýto trest obžalovaný na súde neprijal, nakoľko navrhovaný trest sa mu zdal neprimerane prísny s odôvodnením, že prokurátor v rámci dohodovacieho konania odmietol aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Prvostupňový súd potom na hlavnom pojednávaní uložil obžalovanému o 4 mesiace prísnejší trest odňatia slobody oproti trestu, ktorý navrhoval prokurátor. Za nezmeneného skutkového a právneho stavu. Napriek uloženiu prísnejšieho trestu podáva prokurátor odvolanie a namieta zákonnosť individuálnej trestnej sadzby a žiada prísnejší trest ako sám navrhoval v konaní o dohode o vine a treste. Za takýchto okolností snaha prokuratúry o prísnejšie potrestanie obžalovaného zbytočne otvára priestor k úvahám o (ne) zaujatosti prokuratúry.

Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaný navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Verejné zasadnutie o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu sa konalo za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora. Obžalovaný aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch, navrhol, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné, a to z dôvodov, na ktoré poukázal prostredníctvom obhajcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Prokurátor rovnako zotrval na podanom odvolaní a na jeho dôvodoch, navrhol jeho odvolaniu vyhovieť a obžalovanému uložiť spravodlivý a zákonný trest. Odvolanie obžalovaného žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolania podané obžalovaným J. T. a prokurátor boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektami, proti výroku rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (proti výroku o treste), pričom odvolanie obžalovaného súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uvádzal obžalovaný a odvolanie prokurátora krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný J. T. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému J. T..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného J. T. a prokurátora vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný a prokurátor napadli podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť. Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namieta nedostatočne vykonané dokazovanie vo vzťahu k prognóze jeho nápravy a budúceho vývoja správania sa, tu krajský súd uvádza, že v tomto smere nie je dôvod na vykonanie žiadneho ďalšieho špeciálneho dokazovania (ako je tomu v prípade ukladania trestu odňatia slobody na doživotie v súvislosti so skúmaním podmienky podľa § 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák.). Na základe dôkazov vykonaných okresným súdom je možné v danej veci spoľahlivo rozhodnúť o uložení zákonného a spravodlivého trestu obžalovanému.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne poukázal na zásady pre ukladanie trestov upravené v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., keď predmetné zákonné ustanovenie bližšie konkretizuje, že pri ukladaní trestu je potrebné prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovaného J. T. správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval). Správne u obžalovaného zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. obžalovaný už bol odsúdený pre spáchanie trestného činu (v tomto smere krajský súd odkazuje na početné doposiaľ nezahladené odsúdenia obžalovaného v odpise z registra trestov). Okresný súd však u obžalovaného nesprávne konštatoval existenciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov. Použitie tejto príťažujúcej okolnosti vylučuje ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovaného s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. (v prípade aplikácie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. by došlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“). Pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je vyrovnaný 1 : 1, a teda pri ukladaní trestu obžalovanému neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., ako to nesprávne učinil okresný súd. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že nie je potrebné osobitne reagovať na odvolaciu námietku obžalovaného ohľadne nemožnosti súčasnej aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému vzhľadom na § 38 ods. 7 Tr. zák., nakoľko v danom prípade neprichádza do úvahy ukladanie trestu obžalovanému s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. Okresný súd obžalovanému trest správne ukladal ako trest súhrnný

podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 8T/9/2021, nakoľko obžalovaný žalované skutky pod bodmi 1) a 2) spáchal v dňoch 28.12.2020 a 18.2.2021, t.j. skôr ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021 zo dňa 17.2.2021, právoplatný dňa 9.3.2021, ktorý obžalovaný prevzal dňa 23.2.2021, ako to vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021. Z dôvodu ukladania súhrnného trestu okresný súd postupujúc podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne následne správne vyššie špecifikovaný trestný rozkaz zrušil vo výroku o treste, pričom zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Okresný súd tiež obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody ukladal plne v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko tento obžalovanému ukladal za viac trestných činov (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. a ďalší prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. g/ Tr. zák.), z ktorých aspoň jeden je zločinom (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.) spáchaných viacerými skutkami, v ktorom prípade sa zvyšuje horná hranica zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (v danom prípade zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.) o jednu tretinu.

Nakoľko však okresný súd, ako už bolo uvedené vyššie, pri ukladaní trestu obžalovanému v konečnom dôsledku pochybil, keď u obžalovaného nesprávne v neprospech obžalovaného konštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., krajskému súdu nezostalo nič iné, len na podklade odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok okresného súdu z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušiť v časti - vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne po doplnení dokazovania pred krajským súdom na verejnom zasadnutí (oboznámením aktuálneho odpisu z registra trestov na obžalovaného, ktorý bol bezo zmeny oproti stavu v rámci dokazovania pred okresným súdom), následne krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému J. T.. Krajský súd obžalovanému podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov (pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. ako najprísnejšie trestný čin zákon stanovuje trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov, avšak u obžalovaného sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody zvyšuje u jednu tretinu pri aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák., teda obžalovanému sa trest odňatia slobody v konečnom dôsledku ukladá v rámci takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody 3 roky až 10 rokov 8 mesiacov). Takto obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov krajský súd považuje za trest zodpovedajúci zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., osobitne kritériám ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., ktorý je objektívnym vyjadrením obžalovaným spáchanej trestnej činnosti, zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie a povedie k dosiahnutiu účelu trestu u obžalovaného. Za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. krajský súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody totožne ako okresný súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť. Z dôvodu ukladania súhrnného trestu postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zároveň zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021 zo dňa 17.2.2021, právoplatný dňa 9.3.2021, vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu sa obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody ukladal. Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného, že uložením súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov bola u neho nezákonne prekročená zákonom určená maximálne možná výmera trestu odňatia slobody, ktorý mu je možné uložiť, nakoľko obžalovaný si má vykonať ďalšie tresty odňatia slobody, ktoré obžalovaný presne špecifikuje v odôvodnení odvolania. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 43 Tr. zák., ktoré na tomto mieste cituje: „Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takouto najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.“ Z citácie tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov nie je v rozpore s týmto zákonným ustanovením. Súčasne krajský súd dáva obžalovanému do pozornosti, že nakoľko sa tento trest ukladá ako trest súhrnný vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/9/2021 zo dňa 17.2.2021, právoplatným

dňa 9.3.2021, pričom tento trestný rozkaz sa ruší vo výroku o treste, vykonaný trest odňatia slobody uložený predmetným trestným rozkazom sa započítava do súhrnného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému v tomto trestnom konaní s poukazom na § 45 ods. 3 Tr. zák.

Reagujúc na ďalšiu odvoláciu námietku obžalovaného, krajský súd si je vedomý, že obžalovaný v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý tiež toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda ukladanie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody zníženého až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladanie trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V prípade obžalovaného sa jedná o osobu s opakovanými sklonmi k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti majetkovej a násilnej povahy, pričom krajský súd poukazuje na početné záznamy v odpise z registra trestov na obžalovaného, obžalovaný trestnú činnosť pácha od svojho mladého veku, dlhodobo, opakovane, pričom ani opakovaný výkon nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody si u neho dostatočne nesplnil svoj účel a obžalovaný aj naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Obžalovanému sa trest ukladá za viac trestných činov, pričom v jednom prípade sa jedná o spáchanie závažnej trestnej činnosti - zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ani uloženie trestu odňatia slobody na úplne dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ako to žiada obžalovaný v podanom odvolaní. Krajský súd sa teda stotožňuje s postupom okresného súdu, keď obžalovanému trest neukladal aj s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Okresnému súdu je však potrebné vytknúť, že v odôvodnení jeho rozhodnutia absentujú konkrétne úvahy, prečo okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému neaplikoval uvedené ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody obžalovanému. Uvedený nedostatok však odstránil sám krajský súd v tomto rozhodnutí, keď uvádza konkrétne dôvody, pre ktoré je v danom prípade takýto obžalovaným požadovaný postup vylúčený.

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez povšimnutia. Krajský súd si je vedomý toho, že pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a páchatel'a, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., krajský súd uvedené u obžalovaného zohľadnil tak, že mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, teda v dolnej polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody (v rámci výmery trestu odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov). Aj keď na rozdiel od okresného súdu, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je aktuálne vyrovnaný 1 : 1, vzhľadom na povahu a závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj kriminálnu minulosť obžalovaného, bez náležitého efektu ním opakovane vykonaných nepodmienečných trestov odňatia slobody na jeho prevýchovu a nápravu, neprichádzalo do úvahy, aby krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v nižšej výmere ako okresný súd. Zároveň uloženie prísnejšieho trestu obžalovanému, ako to žiadal prokurátor v podanom odvolaní, krajský súd vyhodnotil ako nezodpovedajúce stavu veci a zákonu a z tohto dôvodu odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol. Krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ by obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., nebolo by na mieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale tento by mu bol ukladaný vo vyššej výmere, pri hornej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody (u obžalovaného by zrejme absentovala poľahčujúca okolnosť

podľa § 36 písm. I/ Tr. zák., trest sa ukladá za spáchanie štyroch úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, a nemožno opomenúť ani kriminálnu minulosť obžalovaného, spáchanie trestnej činnosti obžalovaným aj napriek predchádzajúcemu opakovanému výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý si u obžalovaného opakovane zjavne nesplnil svoj účel).

Neobstojí odvolacia námietka obžalovaného, že prokurátor mu pôvodne v rámci dohodovacieho konania navrhoval trest v nižšej výmere. Pokiaľ nedošlo k dohode o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom, prokurátor v rámci ďalšieho postupu v konaní pred súdom nie je v zmysle zákona žiadnym spôsobom viazaný druhom trestu, resp. jeho výmerou, ktorý obžalovanému navrhoval v rámci dohodovacieho konania, ktoré nebolo úspešné. Rovnako tak ani súd nie je žiadnym spôsobom viazaný a limitovaný návrhom prokurátora na uloženie trestu obžalovanému a obžalovanému môže súd uložiť aj trest vo vyššej výmere, ako navrhoval prokurátor (samozrejme, súdom uložený trest nesmie byť v rozpore so zákonom).

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného ohľadne pochybenia okresného súdu, keď ako prvému umožnil obžalovanému vyjadriť sa k podaniu opravného prostriedku a až následne k opravnému prostriedku umožnil vyjadriť sa prokurátorovi. Z ustanovenia § 310 Tr. por., ktoré sa týka tejto problematiky, nevyplýva žiadne konkrétne poradie osôb oprávnených na podanie opravného prostriedku, v akom by sa tieto mali vyjadriť na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku ohľadne podania opravného prostriedku proti rozsudku. Súčasne je výlučne na vôli oprávnenej osoby (vrátane prokurátora), či po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní proti tomuto zahlásí alebo nezahlásí odvolanie. Za tohto stavu potom krajský súd vyhodnotil ako nedôvodný a nadbytočný dôkazný návrh obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí konanom pred krajským súdom o podaných odvolaniach a to prehratie zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania pred okresným súdom zo dňa 23.3.2022 ohľadne poradia zahľadzenia opravných prostriedkov proti rozsudku. Preto tento dôkazný návrh krajský súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. zamietol. Na okraj krajský súd poznamenáva, že zo samotnej zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejme obhajcom uvádzané poradie zahľadzenia opravných prostriedkov proti rozsudku a to najskôr obžalovaným a následne prokurátorom.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.